

картина отъ природата, той срѣща голѣми трудности, защото природата всѣки моментъ се мѣни. Щомъ природата се мѣни, заедно съ нея и ние се мѣнимъ, а това е добре. Не е добре да остава човѣкъ дълго време съ едни и сѣщи мисли, чувства и желанія. Старото трѣбва да се замѣства съ ново. Затова, именно, човѣкъ трѣбва да учи, да развива своитѣ дарби и способности. Така той ще познае себе си, ще познае и своитѣ ближни. Като се запознава съ себе си и съ хората, човѣкъ вижда, кой кжде е силенъ. Нѣкой е силенъ въ математиката, другъ — въ музиката, трети — въ речта, четвърти — има силна паметъ. Казватъ за нѣкого, че много говори. — Богатъ е човѣкътъ. Да говори човѣкъ много, но на мѣсто, това е благословение. Ако е философъ, той ще има избрани мисли; ако е богатъ по сърдце, той ще изразява чувствата си красиво; ако е поетъ, стихътъ му ще бжде цвѣтистъ. Вжтрешното и външното богатство опредѣлятъ мѣстото на човѣка. Колкото по-богатъ е човѣкъ външно и вжтрешно, толкова повече се стреми къмъ последното мѣсто. Рече ли да седне на първо мѣсто, той се излага на голѣма опасностъ. Физическиятъ свѣтъ е отражение на Божествения, затова нѣщата въ него сж точно обратни на Божествения. Който е заемалъ първо мѣсто на физическия свѣтъ, той ще бжде на последно мѣсто въ Божествения. И обратно, ако на физическия свѣтъ е билъ на